

မွန်ရည်မှုကိုပျိုးထောင်ခြင်း

ကြည်မင်း

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

အမှာ စာများကို ထုတ်ဝေသူက တောင်းဆို၍ ရေးပေးရသည် များ ရှိပါသည်။ ကိုယ်တိုင်က လိုလိုလားလား ရေးပေးရခြင်းများ လည်း ရှိပါသည်။ ဤအမှာ သည် ဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကားတွင် တစ်နေရာရာ၌ သာလွန်ခြင်း၊ မြင့်ခြင်းကို ညွှန်သော သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ အရာရှိကြီး၊ လူကံထံ၊ လူကြီး၊ ခေါင်းဆောင် စသည့် စကားလုံးများ ရှိသည်။ လူကြီးလူကောင်းဆိုသော Gentleman ကိုလည်း ထိုအုပ်စုတွင် သွင်းတတ်ကြ၏။ အမှန်ကား ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ ပိုက်ဆံရှိခြင်း၊ ရာထူးရှိခြင်း၊ ဂုဏ်သရေရှိ ဟု အများက ယူဆခံရခြင်း၊ ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရခြင်း၊ အသက်ကြီးခြင်းတို့ သည် Gentleman ဆိုသော ဝေါဟာရ နှင့် ဘာမျှမဆိုင်လှပေ။ လူကြီးလူကောင်းဆိုသော စကားလုံးကို အသက်ကြီးခြင်း၊ ကောင်းခြင်းတို့ နှင့် တွဲဖက်စဉ်းစားလိုက်သောအခါ အဓိပ္ပာယ် တော်တော်လွဲသွားပါတော့သည်။ ဤသို့ လွဲသွားသဖြင့် လူငယ်တွေက ငါတို့ ငယ်ပါသေးတယ်၊ လူကြီးလူကောင်း အမူအကျင့်တွေ လေ့ကျင့်ယူဖို့ မလိုသေးပါဘူးဟု ထင်သွားနိုင်စရာရှိသည်။ အမှန်တော့ လူကြီးလူကောင်း ဆိုသော စကားလုံးမှ "ကြီး" သည် အသက်ကြီးခြင်းကို မဆိုလိုပါ။ စိတ်ထားကြီးခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ မူရင်းစကားလုံး Gentleman မှာ ပင် man ဟူသော စကားလုံးပါနေ၍ အရွယ်ရောက်အခြေကျပြီး သူ ယောက်ျားကြီးကို ဆိုလိုပုံပေါက်နေသည်။ (အမျိုးသမီးကျတော့ Gentleman ဟု မဆိုရပါ။)

Lady ဟု သာ သုံးရပါသည်။)

This boy is a gentleman ဆိုသော စကား၊ This girl is a lady ဆိုသော စကားတို့ ကိုကြည့်လျှင် လူကြီးလူကောင်းကိစ္စမှာ အသက်အရွယ်နှင့် မဆိုင်ကြောင်းကို တွေ့မည်။

ထို့ကြောင့် ပင် "မွန်ရည်သူ" "မွန်ရည်မှု" ဆိုသော စကား လုံးကို ယူလိုက်ပါသည်။ အမှန်ကား "ယဉ်ကျေးမွန်ရည်" ဟု သုံးသင့်သည်။ သို့ရာတွင် မွန်ရည် ဆိုသော စကားလုံးနှင့် ပင် ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်၍ စကားလုံးမဖွာအောင် ထိန်းလိုက်ပါသည်။

မည်သည့် လူမျိုးတွင် မဆို မွန်ရည်မှုအတွက် လိုက်နာကျင့် သုံးရသော ဓလေ့များ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတွင် လည်း ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုရာများ ရှိကြသည် သာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဓလေ့မတူကြ၍ သာ တစ်ဦး၏ ယဉ်ကျေးပုံက နောက်တစ်ဦးမျက်စိထဲတွင် ရိုင်းသည် ဟု ထင်နေကြခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်ဦးအတွက် ဘာမှ အရေးမထားလောက်ဟု ယူဆသော အပြုအမူမှာ နောက်တစ်ဦးအဖို့ အကြီးအကျယ် ရိုင်းပျမှုကြီး ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

သို့သော် အခြေခံယဉ်ကျေးမှုချင်းတော့ တူကြပါ၏။ တူ လည်း တူကြရမည် ဖြစ်ပါ၏။ အားနွဲ့သူကိုကူညီခြင်း၊ အများ အတွက် အကျိုးမဲ့မည့် အလုပ်မျိုး၊ အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် အလုပ်မျိုးကို ရှောင်ရှားခြင်း၊ ရိုသေထိုက်သူကို ရိုသေခြင်း စသည့် အခြေခံယဉ်ကျေးမှုများမှာ လူသားအားလုံးတို့ အကြားတွင် တူညီနေကြရပါမည်။ ခေတ်အလိုက် တဖြည်းဖြည်း စံနှုန်းမြင့်လာသောဓလေ့များကို Civilization ဟု ခေါ်၏။ Civil society ဆိုသော စကားသည် အဆင့်အတန်းရှိသော လူ့အသိုင်းအဝန်းကို ရည်ညွှန်းပါ သည်။ Culture ဆိုသောသဘောမှာ တမင်လေ့ကျ

င့်ပျိုးထောင် ယူရသော အသိအမြင်နှင့် အမူအကျင့်ကို ညွှန်းသည်။ Cultured person ဟု ပြောလျှင် Gentleman/lady ဟု ပြောလိုက်သကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် Cultured person က နည်းနည်းပိုမြင့်သည်။ ကဗျာ၊ ဂီတ၊ သဘင်၊ ပန်းချီပန်းပု စသော အနုပညာများကိုပါ အာရုံဝင်စားနိုင်သူ ဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါက်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် အနုပညာကို အာရုံဝင်စားကြည်နူးတတ်လျှင် Cultured person ဖြစ်ပြီ ဟု မထင်မိရန် အရေးကြီးပါသည်။ အနုပညာသမားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်နှုတ်မူရာက ယဉ်ကျေးခြင်းမပြည့်လျှင် စရိုက်ကြမ်းသော ဘိုဟီးမီးယန်း (Bohemian) အဆင့်သာ ရှိမည်။

ပညာရေးစနစ်ကောင်းတစ်ခုတွင် ကျောင်းသင်ခန်း၊ ထဲမှာ ပင် ကိုယ်နှုတ်မူရာ ယဉ်ကျေးခြင်းနှင့် အမူအကျင့် အဆင့်အတန်း မြင့်ခြင်းကို လေ့ကျင့်ပေးမည့် ပြည်သူ့နီတိ (Civics) ကို ထည့်သွင်း ထားလေ့ရှိသည်။ ယနေ့လူငယ်များ အဖို့ တွင် မူ ထိုဘာသာရပ်ကို နားစိမ်းနေကြလိမ့်မည်ထင်သည်။ စစ်ကြိုခေတ်တုန်းက ဆယ်တန်းစာမေးပွဲတွင် စိတ်ကြိုက်ဘာသာရပ်အဖြစ်ယူ၍ ဖြေဆိုနိုင်သည် အထိပင် ဦးစားပေးခံရသော ဘာသာရပ် ဖြစ်သည်။ နောင်တွင် မှေးမှိန်သွားခဲ့ရသောကြောင့် အဆန်းအပြား ဘာသာရပ်တစ်မျိုး ဟု ထင်ကောင်းထင်ကြပါလိမ့်မည်။ ပြည်သူတို့ ကျင့်သုံးသင့်သော အခြေခံယဉ်ကျေးမှုရာဇဝေများ၊ ကျင့်ထုံးများ အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ အတိုဆုံးပြောရလျှင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော အမူအရာများကို နှိမ်ချိုးပြီး လောကအလယ်တွင် ရည်မွန်ယဉ်ကျေးစွာ နေထိုင်နည်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ သည် ရှက်ကြောက်တတ်၊ အားနာတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးအဆုံးအမကြောင့် လည်း နေရာတကာနီးပါးတွင် ယဉ်ကျေးရည်မွန်ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် Please

တို့ ၊ Thank you တို့ ကို သုံးခဲလှသည် ။ မလိုအပ်ဘဲ ဝါစာကမာလောကွတ်ပိုခြင်း ဟု ပင် ထင်တတ်ကြသည် ။ တကယ် ကျေးဇူးတင်ထိုက်စရာ ကြီးကြီးမားမား ကျမှ သာ ကျေးဇူးစကားကို ခံစားပြောဆိုတတ်ကြသည် ။ ကျေးဇူးပြု၍ တို့ ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် တို့ ကို သူတို့လို ဖောဖောသီသီ မသုံး။ အပြုံးကလေးတစ်ချက်၊ ကိုယ်အမူအကျင့်လေးတစ်ချက်ဖြင့် ရိုသေမှု၊ ကျေးဇူးတင်မှုတို့ ကို ပြသည် ။ မြန်မာတွေက အလွန်ပြုံးတတ်ကြသည် ဟု ချီးကျူးခံရသော်လည်း Please တို့ ၊ Thank you တို့ ကို မသုံးတတ်၍ မယဉ်ကျေးဟူ၍ တော့ အကဲ့ရဲ့ ခံရသည် ။

အမှန်မှာ အသေးအဖွဲလေးများ ပင် ဖြစ်သည် ။ သို့ မဟုတ် အသေးအဖွဲဟု ထင်ရသော အကြီးအမားတွေ ဖြစ်သည် ။ ထိုအသေးအဖွဲ/အကြီးအမားများက ရည်မွန်မှုရှိသူနှင့် မရှိသူတို့ အကြား ခွဲခြားပေးလိုက်ကြောင်း တွေ့ရဖန်များ လှပါပြီ။

ယနေ့မျိုးဆက်ကို Me Generation ဟု ခေါ်နေကြသည် ။ ငါနှင့် ငါသာ နှိုင်းစရာ ဆိုပြီး မာနထောင်လွှားကြသော လူငယ် များ ပေါများလာသည့် ခေတ် ဟု ပြောလိုက်ခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အတ္တစိတ်တွေက ပိုမိုအားကောင်းလာသောခေတ်ဟု တော့ ပြောရာရောက်ပါသည် ။ အတ္တကို ရှေ့တန်းတင်သော်လည်း အခြေခံအားဖြင့် ယဉ်ကျေးရည်မွန်ခြင်းကို ကျင့်သုံးနိုင်သည် သာ ဖြစ်၏။ ကျော်တက်၊ လှထိုင်၊ မောက်မာ၊ စော်ကား ဆိုသော အပြုအမူများ ဝင်လာခြင်းကိုသာ နိမ့်ဆင်းလျှော့ကျမှုဟု ယူဆရမည်သာ။ လူကြီးလူကောင်းအဖြစ်သို့ ရောက်မလာဘဲ "လူသိမ်လူမွှား" အဆင့်သို့ နိမ့်ဆင်းလျှော့ကျလာမှု ဖြစ်ပါသည် ။

ဤစာအုပ်သည် ဤနယ်ပယ်တွင် အကူအညီ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည် ဟု ထင်မြင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ တင်ဆက်လိုက်ပါသည် ။

မူရင်းစာအုပ်သည် သူတို့ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သူတို့ ဘာသာ ရေးကို အခြေခံရေးသားထားသောကြောင့် အချို့ကိစ္စများမှာ မြန်မာ့လူ့ဘောင် အတွက် တိုက်ရိုက်ကူးယူရခက်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တတ်နိုင်သမျှ ပြုပြင်ပြောင်းလဲယူရပါသည်။ ။ သီးသန့်အခန်းအဖြစ် ဘာသာပြန်ရန်ခက်သော အခန်းများမှ ဘာသာပြန်ပေးရန် လိုအပ်သောကိစ္စများ အတွက်ကား နောက် ဆက်တွဲအဖြစ် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ။

အကြိမ်များ စွာပြန်ပြင်ထားရ၍ ဖျက်ရာပြင်ရာ ဗရပွနှင့် ရှုပ်ထွေးနေသော လက်ရေးမူကြမ်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် အချောကူးပေးသော ဒေါက်တာခင်စန်းမော်အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း။

ကြည်မင်း

မေ ၂၀၀၉

မူရင်းစာရေးသူ၏ အမှာ

ကိုယ့်သားသမီးတွေကို လောကအလယ်မှာ လူမှုရေးအရ၊ ပညာရေးအရ၊ လုပ်ငန်းအရ ကျင်လည်နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် လက်နက်ကိရိယာ အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ပေးချင်တာဟာ မိဘ တိုင်းရဲ့ ဆန္ဒ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်မှာ တော့ ဒီပန်းတိုင်ဆီ လှမ်းကိုင်နိုင်ဖို့ အတွက် နည်းလမ်းတွေ၊ စနစ်တွေက အလွန်ပေါများ ပါတယ်။ တချို့မိဘတွေဆိုရင် သန္ဓေတောင် မတည်သေးတဲ့ ရင်သွေးအတွက် နာမည်ကြီး မူကြိုကျောင်းမှာ ကြိုတင်ကျောင်းအပ်ထားတာတို့ ၊ ဝမ်းထဲကရင်သွေးလေးကို ကြိုတင်ပညာပေးထားရအောင် ဆိုပြီး မိခင်ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တင်ထားတဲ့ နားကြပ်ကတစ်ဆင့် တေးကြီး ဘွဲ့ကြီးတွေ၊ နိုင်ငံခြားဘာသာစကားသင်ခန်းစာတွေ၊ စီးပွားရေးဈေးကွက်အကြောင်းတွေ ဖွင့်ပေးတို့လိုမျိုးအထိ အစွန်းရောက်လာကြပါတယ်။

လူမမယ်ကလေးတွေမှာ ပညာအခြေခံကောင်းအောင်လို့ ဆိုပြီး ရန်ငံသမျှ နည်းဆန်းနည်းလမ်းတွေနဲ့ ယဉ်ပါးပေးကြတာ မျိုး၊ လမ်းလျှောက်တတ်စအရွယ်ရောက်လာတော့ အားကစားတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေနဲ့ ယဉ်ပါးအောင် လုပ်တာမျိုး၊ မူကြိုအရွယ်မှာ အက္ခရာသင်္ချာနဲ့ စပြီး မိတ်ဆက်ပေးတာမျိုး၊ နှစ်တန်းကျောင်း သားဖြစ်လာတော့ ကျောင်းကပြန်လာတဲ့ အခါ ခေတ်ပေါ်နည်းပညာသင်ရ၊ စပိန်စကားသင်ရ၊ ဘောလုံးချစ်သူ အသင်းဝင်ရတာမျိုးတွေ လုပ်လာကြပါတယ်။

မိဘတွေဟာ ကလေးကို မျက်ခြည်မပြတ် လေ့လာနေ တတ်ကြတယ်။ ခဲတံလေးကိုင်ပြီး တောင်ခြစ်မြှောက်ခြစ်လုပ်တာနဲ့ ပန်းချီပါရမီပါတယ်ဆိုပြီး ပန်းချီသင်တန်းတွေလိုက်ရှာ၊ အတော်ဆုံးပန်းချီနည်းပြနဲ့ အပ် ဆိုတာမျိုးတွေ လုပ်လာပါလေရော။ ဒီလို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးတာဟာ ကလေးအတွက်တော့ တစ်ချိန်မှာ တက္က သိုလ်ကောင်းကောင်း တစ်ခုမ္မာ ဝင်ခွင့်ရဖို့ အရည်အသွေးတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ နာမည်ကျော် အားကစားအသင်းကြီးတစ်ခု ခုကနေ ကြေးကြီးကြီးနဲ့ လာငှားရတဲ့ အားကစားပုဂ္ဂိုလ်ကျော်လေး၊ ခေတ်ပေါ်နည်းပညာကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ကြယ်တံခွန်လို လင်းလက် မယ့် ပါရမီရှင်လေး စသည် ဖြင့် ဖြစ်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကောင်း ပါတယ်။ ဒီလို လုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။ သို့သော် သူတို့ သွားရာလမ်းမှာ အိတ်ပေါက်ကနေ ထွက်ကျကျန်ခဲ့မယ့် ဖားတွေရှိနေတဲ့ ကိစ္စပါပဲ။ ရည်မွန်နည်း၊ ယဉ်ကျေးပျူငှာနည်း၊ လူမှုစည်း (အက်တီးကက် - Etiquette) ဆိုတဲ့ ဖားတွေပါ။

တကယ်တော့ ယဉ်ကျေးမှုရာ ပျူငှာရည်မွန်နည်း ဆိုတဲ့ အလေ့အကျင့်ကို ပျိုးထောင်ရတာဟာ အပိုင်းဂဏန်းပုစ္ဆာတွေလောက် မရှုပ်ထွေးပါဘူး။ အချိန်အတွယ် အခြင်အတွယ်တွေ မှတ်ရတာလောက် ငြီးငွေ့စရာမကောင်းပါဘူး။ အရှိန်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ ဘောလုံးကိုဖမ်းရမယ့် ပင်ပန်းမှုမျိုးလောက် ပင်ပန်းစရာမလို ပါဘူး။ ကလေးတွေဟာ သင်္ချာ၊ သိပ္ပံ တို့ ၊ အနုပညာ စသည် တို့ မှာ မွေးရာပါ ပါရမီရှိချင်ရှိနေနိုင်ပေမယ့် ရည်မွန်ယဉ်ကျေးမှုကတော့ မွေးရာပါ အရည်အချင်းမျိုး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာလည်း စဉ်းစားပါ။

ရည်မွန်ယဉ်ကျေးတဲ့ လူငယ်လေးတွေ ဆိုတာ ဘယ်အလွှာကမဆို ထိုးထွက်လာနိုင်တာပါ။ ရွှေဇွန်းပေါ်က စိန်မှုန့်တွေစားပြီး ကြီးလာမှ ရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီအလွှာက လာတိုင်းလည်း ရည်မွန်ယဉ်ကျေးလိမ့်

မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ မျိုးရိုးညံ့ပြီး မိဘရဲ့ ဓာတ်ခံက အောက်တန်းကျခဲ့ရင် ပိုဆိုးပါတယ်။ ရာထူးဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ် ပေါ်မှာ မိဘကိုယ်တိုင်က မာန်တက်နေတာမို့ သားသမီးတွေမှာ ကမ်းကုန်အောင် ရိုင်းစိုင်းဖို့ ပဲ ရှိပါတယ်။ ထိပ်တန်းအလွှာက ရွှေမင်းသားလေးဖြစ်နေလို့ မင်းပွဲစိုးပွဲမှာ ခက်ရင်းတွေ၊ ဓားတွေ ကိုင်တာ (အကြိမ်ကြိမ်ကြုံရဖူးနေတော့) လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိမှာ ပါပဲ။ သို့သော် မင်းသားလေးရဲ့ အဲဒီအရည်အသွေးထက် မြင်းထိန်းကောင်လေးရဲ့ အကြင်နာစိတ်ထားရယ်၊ Please နဲ့ Thank you ကို နေရာတကျ သုံးစွဲတတ်ခြင်းတို့ ရယ်က ပိုပြီး တန်ဖိုးမြင့်ပါတယ်။

ရည်မွန်တဲ့ အပြုအမူဆိုတာ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ စပြီး ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ဆုံးပါတယ်။ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုနေထိုင် ဝတ်ဆင်ပြောဆိုရမယ် ဆိုတဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကြီးတွေကို ရေးထားတဲ့ စာအုပ်ကြီးတွေ ခေါင်းအုံးလောက်ထူလာလိမ့်မယ်။ သို့သော် နေ့စဉ်သုံး Common Courtesy ဆိုတာ တကယ့် ရိုးရိုးလေးမျှသာပါပဲ။ တစ်ဖက်သားအပါအဝင် ကျန်တစ်လောကလုံးကို လေးစားသမှုနဲ့ မွန်မွန်ရည်ရည် ရှိတာကလွဲလို့ ဘာမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း မဟုတ်ပါ ဘူး။ ယဉ်ကျေးမယ်၊ ရည်မွန်မယ်၊ ကြင်နာမယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာမယ်။ ဒါပါပဲ။ တစ်ဖက်လူဟာလည်း လူပါလား၊ သူ့ပစ္စည်းတွေ၊ သူ့ပိုင်နက် တွေ၊ သူ့ပိုင်ခွင့်တွေဟာလည်း သူ့အတွက် အရေးကြီးပါလားလို့ အမြဲနုလုံးသွင်းနေတာဟာ Common Courtesy ပါပဲ။ ဒီလို မွန်ရည်မှုဟာ တစ်ဖက်သားကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သွားစေတဲ့ အပြင် ကိုယ့်အပေါ်ကိုလည်း အကောင်းမြင်စေပါတယ်။ အတိုချုံးပြောရရင်တော့ မွန်ရည်မှုနဲ့ သူ့နောက်ဆက်တွဲဖြစ်တဲ့ သိမ်မွေ့သော အပြုအမူတို့ဟာ "ကိုယ့်အပေါ် ယဉ်ကျေးတာကြိုက်ရင် တစ်ဖက် သားအပေါ်မှာ ယဉ်ကျေးပါ" ဆိုတဲ့ လူမှုသီလ (စည်းမျဉ်းကြီး) ကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးပြုမှု

သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးတစ်ယောက်ကို မွန်ရည်ယဉ်ကျေးမှုတွေ ပျိုး ထောင်တဲ့ အခါမှာ မိဘတွေရဲ့ စံပြအပြုအမူတွေကတစ်ဆင့် ယဉ် ပါးစေခြင်းက နေ စရပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ မိဘတွေအတွက် ရည်ရွယ်တဲ့ စာအုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် အရေးကြီးတဲ့ အချက် ကိုတော့ ပြောရပါဦးမယ်။ ဒီ စာအုပ်ဟာ ကိန်းကြီးခန်းကြီး စည်း စနစ်တွေအကြောင်း မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲ။ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့၊ လေ့လာသင်ယူခဲ့ရတာတွေကနေ အနှစ်ထုတ်ပေးထားတဲ့ ရိုးရိုးစင်းစင်း မွန်ရည်ယဉ်ကျေးမှုလေးအကြောင်းမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအကြံပေးချက်တွေဟာ မိဘတွေသာမက သားသမီးတွေ ဖတ်ရင်လည်း အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်။ သားတွေအတွက် အထူးရည်ရွယ်လို့ "ခေတ်သစ်ပုစ္ဆောဝါဒ" လို့ ပြောရပါမယ်။

မွန်ရည်ယဉ်ကျေးခြင်းဟာ လမ်းပေါက်တွေ ပိုပြီး ပွင့်လာစေပါတယ် ။ အသိုင်းအဝိုင်း ကောင်းလာစေပါတယ်။ ပြီးတော့ တွေ့တွေ့ချင်းမှာ ပဲ အထင်ကြီးမှုရစေနိုင်ပါတယ်။ ဂေါက်ရိုက်တတ်တာ၊ ပြင်သစ်စကားတတ်တာ၊ ဂီတမှာ အကျွမ်းတဝင်ရှိတာ တွေထက် ဒီမွန်ရည်ယဉ်ကျေးခြင်းက အထက်ပါ အကျိုးတရားတွေ ပိုရစေပါတယ်။ ဒီအခြေခံချက်တွေကို မတ်တတ်ပြေးစာရွယ်ကပဲ စတင်လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ပြီး တစ်သက်တာသင်ခန်းစာအဖြစ် မြဲသွားစေပါလိမ့်မယ်။ မွန်ရည်မှုကို သင်ယူတာမှာ စောလွန်းသေးတယ်၊ နောက်ကျလွန်းနေပြီ ဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး။